

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **L. S.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2018 č. j. MSK 123535/2018, sp. zn. DSH/26220/2018/Bla, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 17. 12. 2018 č. j. MSK 123535/2018, sp. zn. DSH/26220/2018/Bla žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/430556/18/DSČ/JeRK ze dne 9. 8. 2018 tak, že „se uložená pokuta 3 500 Kč snižuje na pokutu 2 500 Kč“, dále „se uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel původně uložený na dobu 4 měsíce zkracuje na dobu 3 a půl měsíce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel“ a dále text výroku „Splatnost správního trestu pokuty a nákladů řízení v celkové částce 4 500 Kč je v souladu s ustanovením § 125e odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí“ nahradil textem „Splatnost správního trestu pokuty a nákladů řízení v celkové částce 3 500 Kč je v souladu s ustanovením § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“ Ve zbytku pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným přestupkem podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jehož se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 3. 5. 2018 v 11:56 hodin řídil osobní motorové vozidlo Škoda Superb, RZ X, po ul. Opavské v Ostravě - Porubě, ve směru jízdy od ul. Sokolovské k ul. 17. listopadu, přičemž v blízkosti domu č. 62 jel v obci s vozidlem rychlostí vyšší, než je nejvyšší dovolená rychlost pro jízdu vozidel v obci, tj. do 50 km/h, neboť silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C mu byla změřena okamžitá rychlost 80 km/h, po odečtení možné odchylky přístroje - 3 km/h (při rychlosti do 100 km/h) byla jeho rychlost jízdy nejméně 77 km/h. Tento přestupek spáchal v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsících dvakrát, naposledy dne 2. 11. 2017. Tímto svým jednáním měl žalobce porušit ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu - opakovaným překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h měl spáchat dotčený přestupek. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu mu správní orgán I. stupně uložil správní trest pokuty v částce 3 500 Kč a ve smyslu ust. § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 4 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil celou řadu žalobních námitek, které podřadil pod tyto okruhy: 1) Reflexe, 2) Pokud došlo ke změření rychlosti, neznamená to, že byla rychlost změřena správně, 3) Kde stálo policejní vozidlo při měření rychlosti, 4) Opomenuté důkazy, 5) Námitka podjatosti, 6) Nedostatečně odůvodněný zákaz činnosti, 7) Nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 27. 3. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2018 č. j. MSK 123535/2018, sp. zn. DSH/26220/2018/Bla, připojeného správního spisu žalovaného též

spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/236126/18/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaného dne 3. 5. 2018, že dne 3. 5. 2018 v 11:56 hodin na ulici Opavská (č. p. 1127/62) v Ostravě směrem na ulici 17. listopadu žalobce překročil motorovým vozidlem Škoda Superb, RZ X, nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) o 27 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost měřičem rychlosti Ramer 10 80 km/h, po odečtení odchylky 77 km/h. Toto oznámení přestupku žalobce odmítl vlastnoručně podepsat. K tomuto úřednímu záznamu je připojen fotografický snímek č. 1810, který byl pořízen z měření rychlosti radarem Ramer 10C, přičemž je na snímku údaj 80 km/h a záběr předmětného vozidla s RZ X;
- z úředního záznamu ze dne 3. 5. 2018 vyhotoveného Policií České republiky, Městské ředitelství policie Ostrava, dopravní inspektorát Ostrava, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno. V tomto úředním záznamu je uvedeno, že žalobce spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu opakovaně ve 12 měsících, proto s ním nebylo možné tento přestupek řešit na místě v příkazním řízení;
- z ověřovacího listu č. 049/18 silničního radarového rychloměru Ramer 10C, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 23. 2. 2018 a jeho platnost byla stanovena do 22. 2. 2019;
- z certifikátu k obsluze silničních rychloměrů č. 2827/15/27 ze dne 26. 9. 2016, že toto osvědčení opravňuje V. Š. – zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti Ramer R10, PolCam, s archivací;
- z evidenční karty žalobce, že se žalobce mj. přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu dopustil dne 14. 9. 2017 a 2. 11. 2017;
- dne 16. 5. 2018 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupku žalobce a proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce – společnost FLEET Control, s.r.o. odpor, ve kterém uvedl, že žádá o sdělení jmen všech oprávněných úředních osob ve věci za účelem posouzení případného vznesení námítky podjatosti. K tomuto odporu je přiložena nepodepsaná plná moc ze dne 22. 5. 2018, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje společnost FLEET Control, s.r.o. k zastupování ho ve správním řízení o spáchání přestupku vedeného pod sp. zn. S-SMO/236126/18/DSČ. Výzvou ze dne 30. 5. 2018 byl zmocněnec žalobce správním orgánem I. stupně vyzván, nechť odstraní vady podání a plné moci. Následně byly předmětné vady plné moci zmocněncem žalobce odstraněny;

- ze sdělení ze dne 6. 6. 2018, že správní orgán I. stupně oznámil zmocněnci žalobce, že v řízení o přestupku žalobce je jedinou oprávněnou úřední osobou Ing. K. J.;
 - z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 12. 6. 2018, že tímto přípisem byla vznesena námitka podjatosti vůči všem zaměstnancům Magistrátu města Ostravy, a to včetně starosty, místostarosty a tajemníka úřadu. Důvodem námitky podjatosti bylo to, že pokuty, o kterých rozhodují úředníci v rámci správního řízení, jsou příjmem obecního rozpočtu, tedy rozpočtu jejich zaměstnavatele. Dle zmocněnce žalobce je v rozpočtu obce pevně plánovaná kapitola určující příjem obecního rozpočtu ze sankcí. Zaměstnanci jsou proto pozitivně motivováni rozpočtový ukazatel naplnit, a mají proto zájem na výsledku řízení, který povede k co nejrychlejšímu výběru co nejvyšší sankce;
 - z vyjádření k námitce podjatosti ze dne 14. 7. 2018, že oprávněná úřední osoba – Ing. K.J. sdělil, že se s žalobcem nikdy nesetkal ani s ním v rámci řízení nikdy nejednal a nemá k němu žádný vztah. Není mu známa skutečnost, která by byla důvodem jeho podjatosti;
 - z výzvy ze dne 14. 6. 2018, že správní orgán I. stupně vyzval zmocněnce žalobce, aby danou námitku podjatosti doplnil a upřesnil;
 - z předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 29. 6. 2018, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 26. 7. 2018 v 13:00 hod.;
 - z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 19. 7. 2018, že zmocněnec žalobce se snažil doplnit a upřesnit námitku podjatosti;
 - z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 26. 7. 2018, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec;
 - dne 9. 8. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání ze dne 10. 8. 2018 podané zmocněncem žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 14. 8. 2018, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Zmocněnec žalobce toto blanketní odvolání doplnil dne 22. 8. 2018 a přiložil k němu odpovědi Českého metrologického institutu na otázky zmocněnce žalobce týkající se měření rychlosti. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že při měření rychlosti muselo dojít k reflexi od svodidel, neboť když byl změřen, měl na tempomatu nastavenou rychlost cca 45 -50 km/h, není tedy možné, aby mu byla naměřena rychlost 77 km/h. Žalobce zaslal společně s doplněním odvolání (pozn. soudu i společně s replikou k vyjádření žalovaného) vyjádření Českého metrologického institutu a uvedl, že měření proběhlo proti předmětu, který je schopen vyvolat reflexi. Nelze proto v souladu s ust. § 3 správního řádu říci, že měření rychlosti proběhlo bez důvodných pochybností. Žalobce dále polemizoval s polohou policejního vozidla při měření rychlosti s ohledem na GPS souřadnice. Jako důkaz navrhoval žalobce ve správním řízení provést návod k obsluze a výslech policejní hlídky. Krajský soud předně uvádí, že v daném případě správní orgány hodnotily provedené důkazy v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním správními orgány zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání výše uvedeného přestupku žalobcem ve smyslu ust. § 3 správního řádu. S uvedenými námitkami žalobce se krajský soud nemůže ztotožnit, oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 3. 5. 2018, úřední záznam z téhož dne, fotografický snímek – výstup ze silničního radarového rychloměru č. 1810, ověřovací list č. 049/18 silničního radarového rychloměru ze dne 23. 2. 2018, certifikát k obsluze silničních rychloměrů č. 2827/15/27 ze dne 26. 9. 2016 opravňující zasahujícího policistu V. Š. k ovládání měřiče rychlosti je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku žalobcem. Krajský soud konstatuje, že v dané věci byl řádně zjištěn skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že bylo-li měření realizováno, jeho metoda provedení musela být v souladu s manuálem k obsluze, správnost měření lze tedy považovat za jednoznačně prokázanou (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Jestliže žalobce v žalobě žalovanému vytýkal, že v rámci správního řízení neprovedl důkaz návodem k obsluze a výsledkem policejní hlídky, byly za výše uvedené situace dle názoru krajského soudu tyto důkazy zcela nadbytečnými, přičemž z kontextu celého odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že tyto důkazní návrhy žalovaný považoval za nadbytečné. Závěry správních orgánů mají v daném případě oporu ve správním spise a nebylo proto potřebné dokazování doplňovat. Z fotografického snímku č. 1810 založenému ve správním spisu je zřejmé, že bylo měřeno projíždějící vozidlo žalobce, neboť radarový svazek je umístěn na tomto vozidle, a jestliže přístroj jeho rychlost zaznamenal, pak lze jakékoliv pochybnosti o změření rychlosti vozidla řízeného žalobcem považovat jen za účelové a spekulativní. S námitkou polohy policejního vozidla při měření rychlosti se žalovaný dostatečně vypořádal na str. 9 žalobou napadeného rozhodnutí a krajský soud na jeho závěry odkazuje, neboť se s nimi ztotožňuje. Zcela nedůvodná je žalobcova námitka uvedená v jeho replice k vyjádření žalovaného ze dne 12. 4. 2019, že přestupek žalobce byl spáchán dne 3. 5. 2015, neboť toto vyvrací mj. shora uvedené oznámení přestupku a úřední záznam, které byly sepsány zasahujícím policistou pprap. V. K. Obsah vyjádření Českého metrologického institutu nevyvrací shora uvedené závěry o správnosti měření rychlosti, když měření proběhlo ověřeným měřidlem, bylo obsluhováno

policistou, který byl proškolen k jeho ovládání, a ze správních spisů žádné pochybnosti ohledně měření rychlosti nevyplynuly;

- žalobce namítal, že v průběhu řízení podal námitku podjatosti, ale dosud o ní nebylo rozhodnuto, a to ačkoli bylo ve věci vydáno rozhodnutí. Takový postup je v rozporu s ust. § 14 správního řádu, vydaná rozhodnutí jsou tak dle žalobce nezákonná. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že žalobce měl tuto námitku uplatnit u správního orgánu bez zbytečného odkladu, a neučinil-li tak, nelze dané námitce přisvědčit, přičemž žalobce nejpozději dne 18. 5. 2018, kdy osobně převzal příkaz týkající se projednávaného přestupku ze dne 16. 5. 2018, musel vědět, že předmětnou věc vyřizuje Ing. K. J. Zmocněnec žalobce se o této skutečnosti dozvěděl nejpozději dne 22. 5. 2018, kdy podal proti uvedenému příkazu odpor (pozn. soudu z téhož dne je i plná moc, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje společnost FLEET Control, s.r.o. k zastupování ho ve správním řízení o spáchání přestupku vedeného pod sp. zn. S-SMO/236126/18/DSČ), přičemž námitka podjatosti byla podána zmocněncem žalobce až dne 12. 6. 2018 tedy po více jak 20 dnech. Nic na tom nemění ani sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 6. 6. 2018, že jedinou oprávněnou úřední osobou v řízení o přestupku žalobce je Ing. K. J., neboť námitka podjatosti nesměřovala proti konkrétní osobě, ale byla podána proti všem zaměstnancům Magistrátu města Ostravy včetně starosty, místostarosty a tajemníka úřadu. Žalobce tedy neuplatnil námitku podjatosti bezodkladně. Zdejší soud dále dodává, že pokud žalobce namítal ve správním řízení podjatost všech pracovníků příslušného správního orgánu, včetně starosty, místostarosty a tajemníka úřadu, a to z toho důvodu, že pokuty, o kterých rozhodují úředníci v rámci správního řízení, jsou příjmem obecního rozpočtu, tedy rozpočtu jejich zaměstnavatele, tak se dle jeho názoru jedná pouze o účelovou námitku, neboť své tvrzení žalobce ničím nepodložil a jak uvedl žalovaný na str. 6 žalobou napadeného rozhodnutí, nejsou tyto námitky podjatosti ojedinělé (mj. žalovaný odkázal na další správní řízení);
- žalobce dále namítal, že žalovaný ani správní orgán I. stupně řádně neodůvodnily zákaz činnosti, který mu byl udělen. Ani s touto žalobní námitkou nemůže krajský soud souhlasit, neboť žalovaný podrobně a zcela přezkoumatelně odůvodnil uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel a to na str. 7 a 9 žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž žalovaný především vycházel z výpisu evidenční karty žalobce a konkrétně uvedl důvody, proč považuje uložení trestu zákazu činnosti ve středu sankčního rozpětí za adekvátní;
- žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu krajskému soudu nezbyvá než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. března 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce